

просва отъ Него благодатъта за да сподоби славянската майка — Русия и да я дарува съ доброчестина, да укрили нейната мощъ за славата и величието на родъ и племе.

Ето служителътъ Христовъ, прѣданиятъ на роду синъ, носителътъ на завѣтитъ му, архипастиръ Български, незабвениятъ Климентъ въ древнопрѣстолния градъ български — Търново, тамъ, въ храма, гдѣто нѣкога, прѣди столѣтия, огласяха молитвитъ на българскитъ Царѣе и Патриарси и на синоветъ на българската земя, слѣдъ петъ вѣка въ сщия тоя храмъ Господенъ назидаваше възкръсналия робството народъ, който се молеше.

Неговата молитва укрия духа народенъ, вселява въ него смирение прѣдъ Господа.

Нека чуемъ това оживотворяще архипастирско слово :

„Хвалите Его въ тимпанъ и лицъ,
хвалите Его въ кимвалъхъ доброгласныхъ, хвалите Его въ кимвалъхъ
восклищанія Псал. 150. (ст. 4 и 5.)

Така весело, радостно и тържествено да хвалятъ Бога е призовавалъ своя народъ царствениятъ пророкъ за всичкитъ милости и благодѣяния, които Богъ е направилъ на народа му.

Съ тѣзи думи привѣтствувамъ ви и азъ днесъ, братя, отъ страна на Св. наша църква и ви правя сщшото приканване. Да хвалимъ Бога, да се радваме и тържествуваме подобава на насъ днесъ, защото днешниятъ день е день многознаменателенъ, день тържественъ, както за цѣлото славянство изобщо, така особно за великия руски народъ, а най-много — за насъ българитъ.